

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
24. juni 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/15	NA Sagen vedrører: 1) Skal en tredjelandstatsborger, som er tidligere ægtefælle til en unionsborger, kunne godtgøre, at den tidligere ægtefælle udøvede sine traktatsikrede rettigheder i værtsmedlemsstaten på tidspunktet for deres skilsmisse, for at bevare sin ret til ophold i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF? 2) Har en unionsborger i henhold til EU-retten ret til ophold i en værtsmedlemsstat i medfør af artikel 20 TEUF og 21 TEUF under omstændigheder, hvor den eneste stat i EU, hvor borgeren har ret til ophold, er den stat, hvor vedkommende er statsborger, men hvor en kompetent domstol har fastslået, at en udsendelse af denne borger fra værtsmedlemsstaten til den stat, hvor vedkommende er statsborger, udgør en krænkelse af dennes rettigheder i henhold til EMRK's artikel 8 eller chartrets artikel 7? 3) Hvis unionsborgeren i spørgsmål 2 ovenfor er et barn, har den forælder, der har forældremyndigheden over barnet alene, i så fald en afledt ret til ophold i værtsmedlemsstaten, hvis barnet ville være nødsaget til at følge forælderen, hvis denne blev udsendt fra værtsmedlemsstaten? 4) Har et barn ret til ophold i værtsmedlemsstaten i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68 (nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011), hvis den af barnets forældre, der er unionsborger, og som har været beskæftiget i værtsmedlemsstaten, ikke længere	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet	Dom	30.06.16

	opholder sig i værtsmedlemsstaten, når barnet påbegynder uddannelse i den pågældende stat?			
C-249/15	<p>Wind 1014 et Daell</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er det i overensstemmelse med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at et køretøj, som er omfattet af en leasingaftale mellem et leasingselskab hjemhørende i en medlemsstat og en leasingtager bosat eller hjemhørende i en anden medlemsstat, som udgangspunkt (jf. nedenfor under spørgsmål 2) ikke kan tages i brug på den sidstnævnte medlemsstats vejnet, mens myndighederne behandler en ansøgning om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjet for den periode, som køretøjet ønskes benyttet i medlemsstaten? 2. Er det foreneligt med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at en national foranstaltning som forudsætning for indregistrering/forholdsmæssig afgiftsberigtigelse af et køretøj til kun midlertidig og ikke varig anvendelse kræver forhåndsgodkendelse eller indebærer, at (i) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele den danske registreringsafgift betalt, og at forskellen mellem den fulde afgift og den beregnede forholdsmæssige afgift tilbagebetales med renter, såfremt tilladelsen efterfølgende meddeles, og/eller at (ii) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele registreringsafgiften betalt, og denne ikke reguleres, og det overskydende ikke tilbagebetales, når den midlertidige anvendelse ophører, såfremt tilladelsen ikke meddeles?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet	Mundtlig forhandling	14.07.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-304/15	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som følge af urigtig anvendelse af direktiv 2001/80/EC om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (1) for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, sammenholdt med bilag VI, del A, til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	GA	28.06.16
C-292/15	<p>Hörmann Reisen</p> <p>a. Er det i forbindelse med en udbudsprocedure i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.06.16

	1370/2007, sammenholdt med direktiv 2004/18/EF og direktiv 2014/24/EU, i princippet kun bestemmelserne i disse direktiver, der finder anvendelse, således at de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1370/2007, der fraviger bestemmelserne i de pågældende direktiver, ikke skal anvendes?			
C-51/15	Remondis 1) Udgør en aftale mellem to lokale myndigheder, på grundlag af hvilken de lokale myndigheder ved hjælp af vedtægter stifter et fælles konsortium med egen juridisk personlighed, som fremover selvstændigt skal varetage visse opgaver, som hidtil har påhvilet de deltagende lokale myndigheder, en »offentlig kontrakt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), når denne overdragelse af opgaver vedrører tjenesteydelser som omhandlet i dette direktiv og sker mod betaling, når konsortiet udøver opgaver, som går ud over det, der tidligere påhvilede de deltagende lokale myndigheder, og når overdragelsen af opgaver ikke hører til »de to kontrakttyper«, som, skønt de er indgået af offentlige enheder, ifølge Domstolens retspraksis (senest: dom Piepenbrock, C-386/11, ECLI:EU:C:2013:385, præmis 33 ff.) dog ikke falder inden for anvendelsesområdet for de EU-retlige regler om offentlige kontrakter?	Miljø- og Fødevareministeriet Social- og indenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljøstyrelsen	GA	30.06.16
C-270/15	Belgien mod Kommissionen (appel) Påstande: Rettens dom af 25. marts 2015 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatis (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.06.16
T-545/13	Al Matri mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/409/FUSP (1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 735/2013 (2) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	30.06.16
T-424/13	Jinan Meide Casting mod Rådet Påstande: Annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT L 129, s. 1), for	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	30.06.16

	så vidt som den angår sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.			
C-648/13	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 19), 20), 26) og 27), artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 5, i og bilag V (punkt 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 og 2.4.1) og bilag VII (del A, punkt 7.2-7.10) til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (1), idet den ikke, ikke fuldstændigt eller ikke korrekt har gennemført disse bestemmelser, og at den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 24. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	30.06.16
C-424/15	Ormaetxea Garai et Lorenzo Almandros Gør en fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester det muligt – ud fra et synspunkt om en effektiv beskyttelse af de generelle interesser, som påhviler det nationale tilsynsorgan på området – at anse det for foreneligt med dette direktiv, når den nationale lovgiver opretter et regulerings- og tilsynsorgan, der er en institution af ikke-specialiseret karakter, som samler de hidtidige tilsynsmyndigheder – bl.a. på energiområdet og områderne for telekommunikation og konkurrence – i ét enkelt organ? Skal de betingelser vedrørende »uafhængighed« hos de nationale tilsynsmyndigheder på området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der henvises til i artikel 3, stk. 2 og 3a, i direktiv 2002/21/EF som ændret ved direktiv 2009/140/EF, svare til de krav, der stilles til de nationale databeskyttelsesmyndigheder efter artikel 28 i direktiv 95/46/EF? Finder den retspraksis, der fremgår af dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 8. april 2014, anvendelse på et tilfælde, hvor de ansvarlige i en national tilsynsmyndighed inden for telekommunikationsområdet afskediges inden udløbet af deres mandat på grund af kravene inden for en ny retlig ramme, hvorved der oprettes et tilsynsorgan, der samler flere nationale tilsynsmyndigheder fra de sektorer, der føres tilsyn med? Kan denne afskedigelse, der er fremskyndet alene på grund af ikrafttrædelsen af en national lov og ikke på grund af et pludseligt tab af de pågældendes personlige forudsætninger, der på forhånd blev fastsat i national ret, anses for at være foreneligt med bestemmelserne i artikel 3, stk. 3a i direktiv 2002/21/EF?	Energistyrelsen	GA	30.06.16

C-276/15	<p>Hecht-Pharma</p> <p>1. Er artikel 3, nr. 1) og 2), i direktiv 2001/83/EF til hinder for en national bestemmelse som § 21, stk. 2, nr. 1), i [Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln (lov om handel med lægemidler, herefter »AMG«)], hvorefter der ikke kræves tilladelse til et lægemiddel, der er beregnet til brug hos mennesker, og som, fordi det påviseligt ofte bliver ordineret af læger eller tandlæger, for så vidt angår de væsentlige produktionstrin og inden for rammerne af normal apoteksdrift fremstilles på et apotek i en mængde på op til et hundrede pakninger om dagen, der er færdige til udlevering, og som er beregnet til at blive udleveret inden for rammerne af den eksisterende tilladelse til apoteksdrift? For det tilfælde, at spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, spørges: [org. s. 3] 2. Gælder dette resultat også, såfremt en national bestemmelse som AMG's § 21, stk. 2, nr. 1), fortolkes således, at der ikke kræves tilladelse til et lægemiddel, der er beregnet til brug hos mennesker, og som, fordi det påviseligt ofte bliver ordineret af læger eller tandlæger, for så vidt angår de væsentlige produktionstrin og inden for rammerne af normal apoteksdrift fremstilles på et apotek i en mængde på op til et hundrede pakninger om dagen, der er færdige til udlevering, og som er beregnet til at blive udleveret inden for rammerne af den eksisterende tilladelse til apoteksdrift, hvis lægemidlet enten efter lægerecept, der ikke nødvendigvis skal være udstedt inden fremstillingen, udleveres til en bestemt patient, eller tilberedes på apoteket ifølge forskrifterne i en farmakopé og er bestemt til direkte udlevering til patienterne? [Org. s. 4]</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	30.06.16
C-243/15	<p>Lesoochranárske zoskupenie VLK</p> <p>Er det muligt at sikre adgangen til effektive retsmidler og retten til en upartisk domstol, som fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i tilfælde af en formodet krænkelse af retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau, som gennemført på de af Den Europæiske Union fastsatte betingelser, i særdeleshed ved Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, og navnlig [retten til] at bidrage til høring af offentligheden angående et projekt, der kan have væsentlig indvirkning [org. s. 2] på særlige bevaringsområder i det europæiske økologiske net under betegnelsen NATURA 2000, samt de rettigheder, som sagsøgeren i sin egenskab af national almennyttig miljøbeskyttelsesorganisation gør gældende i henhold til artikel 9 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, og inden for de grænser, der er fastlagt i Domstolens dom af 8. marts 2011, C-240/09, selv når den nationale ret afbryder domstolsprøvelsen i en tvist angående vurderingen af en afgørelse, hvormed [denne organisation] er blevet nægtet status som part i</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	GA	30.06.16

	en administrativ procedure vedrørende udstedelse af en tilladelse, således som det er sket i den foreliggende sag, og opfordrer [organisationen] til at anlægge sag og gøre gældende, at organisationen er blevet forbigået i denne administrative procedure?			
C-205/15	Toma Kan artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning som forfatningens artikel 16 og artikel 30 i [Ordonanța de urgență a Guvernului] nr. 80/2013, hvorefter der kun er lighed for loven mellem borgere, der er fysiske personer, og ikke mellem disse og offentligretlige juridiske personer, og som på forhånd fritager offentligretlige juridiske personer for betaling af stempelafgifter og depositum for at få adgang til domstolsprøvelse, mens fysiske personers adgang til domstolsprøvelse betinges af betalingen af stempelafgift/depositum?	Justitsministeriet	Dom	30.06.16
C-178/15	Sobczyszyn Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, hvorefter medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis, fortolkes således, at en lærer, som har afholdt rekreationsorlov som omhandlet i Karta Nauczyciela af 26. januar 1982 (lærerloven af 26.1.1982, Dz. U. 2014, pos. 191 og 1198, herefter »lærerloven«), derudover erhverver ret til ferie efter de almindelige arbejdsretlige bestemmelser i det år, hvor han har afholdt rekreationsorloven?	Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	Dom	30.06.16
C-134/15	Lidl 1) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 543/2008 forenelig med artikel 6, stk. 1, første punktum, i traktaten om den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: »chartret«)? 2) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning nr. 543/2008 forenelig med artikel 40, stk. 2, andet punktum, TEUF?	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	30.06.16
C-127/15	Verein für Konsumenteninformation Sagen vedrører: 1. Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervsmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om	Justitsministeriet Finanstilsynet	GA	30.06.16

	forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at være i mora, altså også uden en sådan aftale?			
C-326/15	<p>DNB Banka</p> <p>1) Kan der bestå en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når medlemmerne af gruppen har hjemsted i forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union, hvor den nævnte bestemmelse i direktivet er blevet gennemført med forskellige betingelser, som ikke er forenelige? 2) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person opfylder samtlige betingelser for at anvende fritagelsen i sin medlemsstat, men hvor denne bestemmelse i de nationale lovgivninger i de medlemsstater, hvor andre medlemmer af gruppen har hjemsted, er blevet gennemført med restriktioner, der begrænser afgiftspligtige personer fra andre medlemsstaters mulighed for at anvende den tilsvarende merværdiafgiftsfritagelse i deres egen medlemsstat? 3) Kan afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendes på nogle tjenesteydelser i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren, som skal betale merværdiafgift, har hjemsted, når tjenesteyderen, som skal betale merværdiafgift, i en anden medlemsstat har anvendt merværdiafgift på disse tjenesteydelser efter de almindelige regler, dvs. i den tro, at merværdiafgiften på disse tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 196 skulle betales i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren har hjemsted? 4) Skal begrebet »selvstændig gruppe af personer« som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), forstås som en særskilt juridisk person, hvis oprettelse er godtgjort ved en specifik aftale om stiftelse af den selvstændige gruppe af personer? Såfremt svaret på dette spørgsmål er, at den selvstændige gruppe af personer ikke skal anses for en særskilt enhed, skal begrebet selvstændig gruppe af personer da forstås som en gruppe af forbundne virksomheder, inden for hvilken der inden for rammerne af deres sædvanlige økonomiske virksomhed gensidigt leveres supportydelser med henblik på udøvelsen af deres erhvervsvirksomhed, og kan det forhold, at en sådan gruppe består, godtgøres med tjenesteydelseskontrakter eller via dokumentation for interne afregningspriser? 5) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende merværdiafgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk.</p>	Skatteministeriet SKAT	Mundtlig forhandling	30.06.16

	<p>1, litra f), når den afgiftspligtige person har anvendt et tillægsgebyr på transaktionerne i henhold til kravene i lovgivningen om direkte beskatning i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige har hjemsted? 6) Finder afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendelse på tjenesteydelser, der modtages fra tredjelande? Dvs. kan et medlem af en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, der inden for gruppen leverer ydelser til andre medlemmer af gruppen, være en afgiftspligtig person fra et tredjeland?</p>			
C-614/14	<p>Ognyanov</p> <p>Sagen vedrører: Foreligger der en tilsidesættelse af EU-retten (artikel 267, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 94 i Domstolens procesreglement, artikel 47 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller andre relevante bestemmelser), når den ret, der har forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse, efter at den præjudicielle afgørelse er truffet, fortsætter retssagen og selv træffer afgørelse i sagen uden at erklære sig inhabil. Grunden til inhabiliteten skulle være, at retten i anmodningen om præjudiciel afgørelse har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt i sagen (idet den har anset visse faktiske omstændigheder for at være fastslået og en bestemt bestemmelse for at finde anvendelse på disse faktiske omstændigheder)? Det præjudicielle spørgsmål stilles ud fra den forudsætning, at alle procesretlige bestemmelser til beskyttelse af de berørte parter ret til at påberåbe sig beviser og forhandle mundtligt er blevet overholdt i forbindelse med fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder og de relevante retsregler med henblik på forelæggelse af den præjudicielle anmodning. 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er lovligt at fortsætte retssagen, foreligger der da en tilsidesættelse af EU-retten, når A) retten i sin endelige afgørelse gengiver alt det, som den har fastslået i den præjudicielle anmodning, uden ændringer og med hensyn til disse faktiske og retlige løsninger afviser at optage nye beviser og høre de berørte parter (konkret vil retten kun optage beviser og høre de berørte parter vedrørende spørgsmål, der ikke blev anset for fastslået i den præjudicielle anmodning)? B) retten optager nye beviser og hører de berørte parter vedrørende alle relevante spørgsmål, herunder de spørgsmål, hvorom retten allerede har givet udtryk for sit standpunkt i den præjudicielle anmodning, og retten i sin endelige afgørelse giver udtryk for sit endelige standpunkt, der er støttet på alle optagne beviser og er dannet efter drøftelse af de berørte parter argumenter, uanset om beviserne blev optaget, før den præjudicielle anmodning blev forelagt, eller efter den præjudicielle afgørelse blev truffet, og argumenterne blev fremført før eller efter? 3) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er foreneligt med EU-retten at fortsætte</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>05.07.16</p>

	retssagen, er det da foreneligt med EU-retten, såfremt retten beslutter sig for ikke at fortsætte hovedsagen, men at erklære sig inhabil på grund af partiskhed, fordi en fortsættelse af sagen ville være i strid med national ret, som yder en højere grad af beskyttelse af de berørte parteres interesser og hensynet til retsplejen, når denne inhabilitetserklæring er baseret på, at: A) retten inden for rammerne af den præjudicielle anmodning, før den træffer sin endelige afgørelse, har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt vedrørende retssagen, hvilket ganske vist er tilladt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til den nationale lovgivning B) retten i givet fald vil formulere sit endelige standpunkt i to afgørelser og ikke i én (såfremt man antager, at den præjudicielle anmodning ikke udgør et foreløbigt, men et endeligt standpunkt), hvilket ganske vist er lovligt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til national ret?			
C-321/15	ArcelorMittal Rodange et Schifflange Er artikel 13, stk. 6, i den ændrede lov af 23. december 2004 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, for så vidt som den giver den kompetente minister mulighed for at kræve returnering uden fuldstændig eller delvis erstatning af kvoter, der er tildelt i henhold til samme lovs artikel 12, stk. 2 og 4, men uudnyttede, forenelig med artikel 16 i den luxembourgske forfatning, der knæsetter den private ejendomsret?	Energistyrelsen	GA	05.07.16
C-164/15 P og C-165/15 P	Aer Lingus Ltd. mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland (1) derved blev annulleret, i det omfang afgørelsen pålagde tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne med et beløb, som i 70. betragtning til afgørelsen blev fastsat til 8 EUR pr. passager. Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland tages ikke til følge. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling. Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.	Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	05.07.16
C-216/16	Betriebsrat der Ruhrlandklinik Sagen vedrører: Finder artikel 1, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde anvendelse på udsendelse af et foreningsmedlem til en anden virksomhed med henblik på at udføre arbejdsopgaver efter dennes faglige og organisatoriske	Beskæftigelsesministeriet	GA	06.07.16

	instrukser, hvis foreningsmedlemmet ved sin indmeldelse i foreningen har forpligtet sig til at stille sin fulde arbejdskraft til rådighed også for tredjemand, hvorfor medlemmet modtager en månedlig betaling fra foreningen, som beregnes efter de sædvanlige kriterier for den pågældende virksomhed, og foreningen til gengæld for udsendelsen modtager refusion af personaleomkostninger for medlemmet samt et administrationsgebyr?			
C-301/15	Soulier og Doko Er de ovenfor anførte bestemmelser i direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 til hinder for en ordning som den, der redegjort for i nærværende afgørelses præmis 1, der overlader udøvelsen af retten til at tillade digital reproduktion og tilgængeliggørelse af »udgæede bøger« til godkendte rettighedsforvaltningsselskaber, samtidig med at den tillader ophavsmændene til disse bøger eller deres retssuccessorer at modsætte sig udøvelsen af denne ret eller at bringe den til ophør på de betingelser, som er fastsat heri?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet	GA	07.07.16
C-222/15	Hoszog Sagen vedrører: I - For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (herefter »forordning nr. 593/2008«): 1. Kan en national ret fortolke udtrykket »såfremt det af omstændighederne fremgår« som indgår i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008, således, at den undersøgelse af »de omstændigheder, der skal tages i betragtning« med henblik på at afgøre, om det – i henhold til loven i det land, hvor parten har sit sædvanlige opholdssted – med rimelighed kan siges, at der mangler et samtykke, skal omfatte omstændighederne ved indgåelsen af kontrakten, kontraktens genstand og gennemførelsen af kontrakten? 1.1. Skal den virkning, der henvises til i artikel 10, stk. 2, og som er beskrevet i spørgsmål 1, fortolkes således, at den nationale ret – når det under hensyn til, at parten har påberåbt sig [loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted], følger af de omstændigheder, der skal tages i betragtning, at det ikke er en rimelig virkning af denne parts adfærd, at der antages at foreligge et samtykke til anvendelse af loven efter stk. 1 – skal vurdere eksistensen og gyldigheden af kontraktvilkåret i henhold til loven i det land, hvor den part, der har påberåbt sig kontraktvilkåret, har sit sædvanlige opholdssted? 2. Kan den nationale ret fortolke artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 således, at denne ret under hensyn til samtlige omstændigheder i sagen skønmæssigt kan bestemme, at et samtykke til anvendelse af den lov, der skal finde anvendelse i henhold til artikel 10, stk. 1 – henset til de omstændigheder, der skal tages i betragtning – ikke er en rimelig virkning af partens adfærd? 3. Såfremt en	Justitsministeriet	Dom	07.07.16

	<p>part i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 påberåber sig loven i det land, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted, for at godtgøre, at denne ikke har givet samtykke, skal den nationale ret da tage hensyn til loven i det land, hvor denne part har sit sædvanlige opholdssted, forstået således, at partens samtykke til anvendelse af den lov, der er anført i kontrakten, i henhold til denne medlemsstats lovgivning og under hensyn til de nævnte »omstændigheder« ikke er en rimelig virkning af partens adfærd? 3.1. I et sådant tilfælde er fællesskabsretten da til hinder for, at den nationale ret foretager en fortolkning, hvorefter undersøgelsen af »omstændighederne« med henblik på at bestemme rimeligheden [org. s. 2] af et manglende samtykke skal omfatte omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af kontrakten, genstanden for denne og dens gennemførelse? II – For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«): 1. Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 til hinder for, at en national ret fortolker denne bestemmelse således, at der skal udpeges en nærmere bestemt ret, eller om det under hensyn til 14. betragtning til den nævnte forordning er tilstrækkeligt, at parternes hensigt eller aftale herom klart kan udledes af kontraktens indhold? 1.1 Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 forenelig med en national rets fortolkning, hvorefter en aftale om værneting, der indgår i en af parternes generelle kontraktvilkår, i henhold til hvilken parterne har fastsat, at opståede tvister og tvister vedrørende gyldigheden, gennemførelsen eller ophævelsen af en bestillingsseddel, som ikke kan løses ved forlig mellem parterne, skal behandles ved de enekompetente retter, der træffer endelig afgørelse, i en by i en nærmere bestemt medlemsstat – konkret retterne i Paris – idet værnetingsaftalen er tilstrækkeligt præcis til, at det under hensyn til 14. betragtning til denne forordning klart kan udledes af dens udformning, hvad parternes hensigt eller aftale vedrørende den udpegede medlemsstat har været?</p>			
C-70/15	<p>Lebek Sagen vedrører: 1) Skal artikel 34, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1) fortolkes således, at den heri nævnte mulighed for at anfægte en retsafgørelse både omfatter de tilfælde, hvor den pågældende retsafgørelse kan anfægtes inden for den frist, der er fastsat i national ret, og de tilfælde, hvor denne frist er udløbet, men [org. s. 2] hvor der kan indgives anmodning om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, hvorefter den egentlige appel – efter at denne</p>	Justitsministeriet	Dom	07.07.16

	<p>anmodning er imødekommet – kan iværksættes? 2) Skal artikel 19, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79) fortolkes således, at den udelukker anvendelse af bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, eller således, at sagsøgte kan vælge mellem enten at fremsætte anmodning i henhold til denne bestemmelse eller at benytte det tilsvarende retsinstitut i national ret?</p>			
C-494/15	<p>Tommy Hilfiger Licensing e.a. Er en person, der lejer et område på et marked, og som stiller boder og studepladser, hvorpå der kan opstilles boder, til rådighed for individuelle markedshandlere til deres brug, en mellemmand, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemand til at kræve en intellektuel ejendomsrettighed i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder? Er det muligt at pålægge en person, der lejer et område på et marked, og som stiller boder og studepladser, hvorpå der kan opstilles boder, til rådighed for individuelle markedshandlere til deres brug, foranstaltninger som fastsat i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på de samme betingelser som de af Domstolen i dom af 12. juli, sag C-324/09, L'Oréal m.fl. mod eBay m.fl., formulerede med hensyn til pålæggelse af foranstaltninger i forhold til virksomheder, der driver online-markedspladser?</p>	<p>Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>07.07.16</p>
C-476/14	<p>Citroën Commerce 1. Udgør en reklame for en vare med angivelse af den pris, der skal betales for varen, et udbud til salg som omhandlet i artikel 1 i direktiv 98/6? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: 2. Skal den salgspris, som i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1, første punktum, i direktiv 98/6/EF skal angives i forbindelse med et udbud til salg som omhandlet i samme direktivs artikel 1, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af et motorkøretøj fra producenten til forhandleren? Såfremt første eller andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: 3. Skal »prisen inklusive afgifter«, som i henhold til artikel 7, stk. 4, litra c), første led, i direktiv 2005/29/EF skal angives i forbindelse med en købsopfordring som omhandlet i samme direktivs artikel 2, litra i), når der er tale om et motorkøretøj, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af køretøjet fra producenten til forhandleren?</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>07.07.16</p>

Forenede sager C-313/15 og C-530/15	<p>Eco-Emballages</p> <p>Omfatter begrebet emballage som defineret i artikel 3 i direktiv 94/62/EF, som ændret ved direktiv 2004/12/EF, kartonrør (ruller, rør og tromler), som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om, såsom papir eller plastfolie, og som sælges til forbrugerne?</p> <p>Melitta France e.a.</p> <p>Omfatter begrebet emballage som defineret i artikel 3 i direktiv 94/62/EF, som ændret ved direktiv 2004/12/EF, »kartonrør« (ruller, rør og tromler), som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om, såsom papir eller plastfolie, og som sælges til forbrugerne?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	GA	12.07.16
C-188/15	<p>Bouagnaoui et ADDH</p> <p>Skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at en rådgivende it-virksomheds kundes ønske om ikke længere at modtage denne virksomheds it-ydelser fra en medarbejder, en projektingeniør, der bærer et islamisk tørklæde, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	12.07.16
Forenede sager C-154/15, C-307/15 og C-308/15	<p>Palacios Martínez m.fl.</p> <p>i) Er det foreneligt med princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, således som anerkendt i artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, når de genoprettende virkninger, der er afledt af, at et urimeligt vilkår om en minimumsrentesats i en lånekontrakt er blevet erklæret ugyldigt, ikke tillægges tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for indgåelsen af kontrakten, men fra en senere dato? ii) Er kriteriet om, at god tro hos de berørte parter kan være grundlag for en begrænsning af den tilbagevirkende kraft, der afledes af et urimeligt vilkår, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet i alle medlemsstaterne? iii) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt, for at det kan fastslås, at der foreligger god tro hos de berørte parter? iv) Er det under alle omstændigheder i overensstemmelse med god tro hos de berørte parter, når den erhvervsdrivende ved udarbejdelsen af kontrakten forårsagede den manglende gennemsigtighed, der var afgørende for, at vilkåret var urimeligt? v) Er risikoen for alvorlige forstyrrelser som grundlag for begrænsningen af den tilbagevirkende kraft, der afledes af et urimeligt vilkår, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet? vi) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilke kriterier skal der da tages hensyn til? vii) Skal risikoen for alvorlige forstyrrelser</p>	Justitsministeriet	GA	12.07.16

	<p>vurderes alene under hensyntagen til, at disse kan finde sted i forhold til den erhvervsdrivende, eller skal der også tages hensyn til det tab, som en forbruger lider ved en manglende fuld tilbagebetaling af de beløb, der er indbetalt i henhold til den nævnte minimumsrentesats?</p>			
C-187/15	<p>Pöpperl</p> <p>1. Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, mister sin ret til at oppebære tjenestemandspension (Versorgungsbezüge) på grundlag af tjenstemandsforholdet, fordi den pågældende efter eget ønske er udtrådt af tjenstemandsforholdet med henblik på at påbegynde et nyt arbejde i en anden medlemsstat, når de nationale bestemmelser samtidig fastsætter, at denne person på grundlag af den bruttoløn, han har oppebåret i tjenstemandsforholdet, skal forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den lovbestemte pensionsforsikring, hvorved de deraf følgende pensionsrettigheder bliver lavere end den mistede ret til tjenestemandspension? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende for alle eller for visse tjenstemænd: Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den pågældende tjenstemands tidligere ansættende myndighed – i mangel af andre nationale regler – enten skal betale tjenestemandspension til den pågældende, idet den tjenestetid, der er tilbagelagt i den tidligere pensionsgivende tjenstemandsstilling, lægges til grund med samtidig nedsættelse af pensionsrettighederne på grundlag af den lovbestemte pensionsforsikrings tilbagevirkende gyldighed, eller på anden vis skal give en økonomisk kompensation for tabet af tjenestemandspensionen, selv om der i henhold til national lovgivning kun må tilkendes de pensionsydelse, der er fastsat ifølge denne lovgivning?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	13.07.16
C-196/15	<p>Granarolo</p> <p>1. Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 fortolkes således, at erstatningssøgsmål for afbrydelse af handelsforbindelser vedrørende levering af varer, der har bestået i adskillige år uden rammekontrakt eller eneretsaftale, vedrører erstatning uden for kontrakt. 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, finder denne forordnings artikel 5, nr. 1), litra b), så anvendelse på fastlæggelsen af opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for det første spørgsmål.</p>	Justitsministeriet	Dom	14.07.16
C-19/15	<p>Verband Sozialer Wettbewerb</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer: Skal artikel 1, stk.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16

	2, i forordning nr. 1924/2006 fortolkes således, at bestemmelserne i denne forordning også gælder for ernærings- og sundhedsrelaterede oplysninger, som gives i kommercielle meddelelser i forbindelse med reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, hvis den kommercielle meddelelse eller reklame udelukkende er henvendt til fagkredse?			
C-6/15	<p>TNS Dimarso</p> <p>1) Skal artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter alene og sammenholdt med rækkevidden af de EU-retlige principper om lighed og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt kontrakten skal tildeles den bydende, der ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, altid er forpligtet til på forhånd at fastsætte den bedømmelsesmetode eller de vægtningsregler, som uanset forudseelighed, brug i almindelighed eller rækkevidde, vil blive lagt til grund for bedømmelsen af tilbuddene i henhold til kriterierne eller underkriterierne for tildeling af kontrakten, og optage dem i udbudsbekendtgørelsen, 2) eller, såfremt der ikke gælder en sådan generel forpligtelse, findes der omstændigheder såsom blandt andet rækkevidden, manglen på forudseelighed eller ingen brug i almindelighed af disse vægtningsregler, hvorunder denne forpligtelse alligevel gælder?</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	14.07.16
C-271/15 P	<p>Sea Handling mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. marts 2015 i sag T-456/13 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse Ares (2013)2028929 af 12. juni 2013 om afvisning af SEA Handlings begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende sag SA.21420 — Italia/SEA Handling annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16
T-661/14	<p>Republikken Letland mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2014)4479 (1) af 9. juni 2014 annulleres, i det omfang den berører Republikken Letland og udelukker EU-finansiering af udgifter svarende til et beløb på 739 393,95 EUR, der er afholdt i regnskabsårene 2009-2012 af det i Letland godkendte betalingsorgan, i forbindelse med fastlæggelsen af kravene til krydsoverensstemmelse. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Republikken Letlands omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.07.16

